

Lente

Hoe langer dà je met 'n verhaoltjie bezig ben, hoe meer ie d'r weer uithaolt. 't Wor ok aals mor moeilijker om wat te bedenke. 'k Ben d'r soms zô mee bezig, dà 'k nie naedenkt en bevôôbeld de verkeerde borde op taofel zet of zô. 'k Gaot ok veul Slierechser praote. Nou 'k dut schrijft, is 't lente en is 't tò nog een bietjie kouwer geworde en in de Allepe leg zôwaer een hôôp sneeuw. Leuk voor de paosvekansieganger, hee. Ze lôôpe nou wel aamel te zaoneke over de klimaotveraandering, mor vroeger was t'r ok nie aaltijd snêeuw hoor. 'k Weet nog goed dà 'k voor d'n aaldereerste keer op wintersport gong, zô 'n klaaine veertig jaer geleeje. In die tijd gonge allêên de rijkeloi, mor 'k gong zôô graeg, dà 'k gespaord had tot 'k 't geld bij mekaor hà gesprokkeld. As ie iets voor 't eerst doet, krijg ie aaltijd goeje raed, hee. Zô hadde ze tege me gezeed, (we gonge met de nachtraain): "Je mò zôôveul mogelijk aantrekke, dan hoef ie nie zôôvel te sjouwe. Zô gezeed, zo gedaen en zô kwam 't dà 'k hêemel in vol ornaot voor gek sting op 't stesjon van Dordt mè m'n muts op, m'n skipak aan en nie te vergete m'n skischoene, dat wazze van die ouwerwetse mè veters, die 'k in Dordt gehuurd had. De vulling kwam d'r an aalle kante uit!

Paose

Hoewel we 't hêemel nie brêêd hadde, kree 'k mè paose toch aaltijd 'n nieuwe zeumerjurrek. Die wier gemaakt deur de naaister, zô noemde me heur. Ze weunde aan de Stesjonsweg. Ik hà wel graeg een nieuwe jurrek, mor ik had 'r 'n hekel an om naer heur toe te gaon. Eerst mos ze de maet neme en daernae mos 'k dan nog een paor keer gaon passe. Zô maakte ze 'n mooie, roze jurrek mè pofmouwchies en een grôôte strik op m'n rug. 't Was aaltijd mor net aan dat ie op tijd klaor was en toe 'k vlak voor de paose voor 't lest ging passe, wazze de mouwe te naauw. Ik schrette netuurlijk, mor toe het ze d'r een paor nôôdspiechies tusse gezet en kon 'k 'm toch aan. En koud dat 't was, 'k hê zô lôôpe bibbere!

Naaies

Jaere laeter ben 'k zellef op naaies gegaon, bij juffrouw de Kluiver. 'k Heb onderlest 't Slierechse woordeboek aangeschaft en 'k zag dà ze daer ok nog in genoemd wier. Ze hê mijn ok nog petrôôn tekene geleerd. 'k Hê gêên idee of dà ze nog leeft. Ze weunde aan de Selonstoep, saome met 'r zuster en d'r vaoder. D'r wier veul gepraot en we hadde nog van die handnaaimesientjes. Tusse 't horre deur gonge me omstebeurte naer bakker de Ruijter. Die hà van die lekkere moorkoppe, dat wazze seklaode koeke met moccao crème d'r tusse. 't Waoter lôôp nog uit m'n mond, as 'k t'r an denkt! We gonge ok vaok naer de paossaomezang bij 't gemêêntehuis en nie te vergete naer de paosmart in Gurrekom. Hêêle dromme mense verzaomelde d'r aaige op 't stesjon van Slierecht om met 't boemeltjie naer de mart te gaon. 't Maakte waainig uit wat 'r te kôôp was, je gong om te zien en gezien te worre. Je kan 't aailijk wel een bietjie vergelijkene met 't schuifele in de Kaarekbuurt, van de Kaarekstraet naer de haove, waer 't vroeger ok zwart zag van de jongeloi.

Laokevelders

We zijn trouwes nog naer de Johannes Passion gewist in de Grôôte Kaarek. We gaon ok ieder jaer naer de Mattheüs. 't Was prachtig, 'n hêle prestaosie van 't koor. Een extrao drijfveer om te gaon, is dà me moeder tot hêêle hôôge leeftijd bij dut koor gezonge het. Ze zoeke nog manne,

mor de mêeste gaon liever naer een mannekoor, omdà ze vinge dà vrouwe aaltijd zô kaokele. De Johannes Passion duur nie zô lang, dus krijg ie ok gêên blekkont en dà kwam d'n anderen dag weer goed van pas, toe me de fiets weer hebbe gepakt en net as 'n paor maonde geleeje de polder in gewist zijn, ondanks de straffe wind.

De narcissies, de magnoliaos en anderande andere blomme, hoe ze ok magge hiete, stinge al in bloei. De bôôme liepe ok al uit. We wazze aailijk op zoek naer lammechies, mor die wazze d'r bekant nò nie. Over een pôosie staon de koeie weer buite. Ik ving die laokevelders aaltijd zô mooi en as t'r dan 'n kallefie naest staot mè zô 'n klaain laokentjie op z'n ruggie, dan denk ik bij m'n aaige: hoe kan het, hee! 't Bleef mor vroeg dien dag, mor dà kwam omdà 'k m'n lozie nò nie verzet had. Op de Vuilendam hè me nog lekker uit de wind zitte zonne. Gelukkig hadde me trug windjie mee, mêestal draait ie haaleverwege. We wazze wel aareg moei toe me thuis kwamme, 't tochie hà toch wel veul van ons gevaaregd.

Schôômaok

We hadde een hortie geleeje wà vriendinne op bezoek, die wazze aamel al klaor met de schôômaok. 'n Bietjie aangemoejigd deur hullie hebbe me een daegchie vrij genome en m'n man het de tegels achter 't huis met d'n hôôgedrukspuit schôôn gemaakt. Een lust voor 't ôôg. 't Naedêel is dà je daermee ok j'n hêele fundaosie verinneweert. Ik kon toe netuurlijk nie gaon zitte nikse, dus hè 'k de zolder mor is een bietjie opgeruimd. 't Mot aaltijd eerst warre, wil 't rêêje, hee. We zijn nogal bewaorderig, we hebbe zellefs nog 'n typmesien voor 't geval dat de strôôm is uitvaalt. We houwe ons huis aaltijd zellef bij, we hebbe gêên waarekster, we vinge 't nie zô 'n fijn idee as t'r een vreemde i je huis lôop te snubbeke. As kaaind zêemde ik vrijdassmiddas aaltijd de raome voor me moeder. Toe mog ie nog lekker een fles bleekwaoter over de straet gooie, dan wier aalles zô lekker schôöntjies. Nou mag ie niks meer, vanwege 't milieu, zegge ze.

Hapschaer

Ze zegge wel is tege mijn: "Jij kan toch makkelijk op de fiets naer je waarek!" Dat is ok zô, mor ten eerste is 't een levesgevaerlijke route, zeker nou d'r aamel aan de weg gewaarekt wordt, ten twêede doe 'k nogal is een boodschoppie nae vijf en ten derde wi 'k nie met 'n bezwêet hôôd en 'n natte rug op m'n waarek verschijne. Bovendien gao m'n haer dan hêemel uit z'n fesol. Mijn zal ie nie hore over 't milieu, we hebbe d'r toch ok een hôop plezier en gemak van. Je wil toch ommers ok nie meer met een paerd en waoge over d'n dijk scheure. Dus zeg ik dan: "Begin bij je aaige, je weun kilemeters vâ je waarek af, je vlieg van 't êêne naer 't andere end van de wereld om vekansie te viere, je laet ie ope haerd horre, kaersies braande en gao zô mor deur!" Mor as ie dat zegt, vinge ze je een hapschaer. 'n Hortie geleeje zag 'k op de tillevisie een schooltjie waer de kaainder met 'r muts op en d'r jas en wantjies aan zatte te blaauwbekke, want dan kon de kachel een paor graeje lêêger gezet worre. Dan denk 'k: laet eerst je 4 x 4 mor is thuis staon, dat levert veul meer op. En dan aal die geleerdes op de tillevisie, d'n êêne zeg dat 't allêên mor waaremer wordt, d'n andere denkt dat 'r nog een ijstijd komt en d'n derde denk dà me koppie onder zalle gaon. Genog gepraot nou, we gaon ete, 't draedjiesvlees staot al te seutere. Lekker met gekookte peerties! 'k Hoop dat iederêên prettige paosdaege gehad het!

Macky van Leeuwen – de Jong.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôome van de families Van Heteren, Mijenster en Meerkerk. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). Elleke woensdagmiddag benne me d'r!

